

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Léhner György ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Görbe László ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Győrött, 2007.évi február hó 22.napján P.20.740/2006/5.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 6.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül 5.000 (ötezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében a felperes keresetének részben helyt adva megállapította, hogy az alperes 2006.január 26.napján a felperes személyhez fűződő jogait, az emberi méltósághoz fűződő jogát megsértette.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítva mindkét felet 10.500 - 10.500 Ft feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte azzal, hogy a perrel felmerült költségeit mindegyik fél maga viseli.

A keresetet elutasító rendelkezését azzal indokolta, hogy a kialakult bírói gyakorlat értelmében kizárólag abban az esetben alkalmazható nem vagyoni kártérítés, amennyiben a jogsértéssel összefüggésben valamilyen hátrányos jogi vagy egyéb következmény lép fel.

E körben az álláspontja az volt, hogy a felek részben kölcsönös vitája egy zárt banképületben zajlott, az ott dolgozó néhány alkalmazott kivételével ez a kívülvilágban nem jelent meg, illetve nem vált széles körben ismertté,

egyébként hátrányra, joghátrányra külön alperes sem hivatkozott, illetve kioktatás ellenére bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

Az ítélet keresetet elutasító rendelkezése ellen a felperes fellebbezett annak akkénti megváltoztatása iránt, hogy kötelezze az ítélőtábla az alperest 100.000 Ft nem vagyoni kár megtérítésére továbbá a perköltség viselésére.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság amikor a kártérítési igényt arra hivatkozással utasította el, hogy a kijelentések egy zárt banképületben hangzottak el, az ott dolgozó néhány alkalmazott kivételével ez a külvilágban nem jelent meg, illetve nem vált széles körben ismertté, egyébként hátrányra, joghátrányra külön alperes sem hivatkozott, illetve bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

Felperesi álláspont szerint nincs szükség arra, hogy a személyiségi jogot sértő kijelentések széles körben ismertté váljanak, annak megállapításához, hogy a személy testi vagy lelki életminősége a külvilágban is érezhető módon hátrányosan változott.

A kijelentések a felperes alkalmazottai, munkatársai előtt hangzottak el, azok előtt volt kénytelen a felperes elszenvedni a presztízs-veszteséggel, tekintélyrombolással járó emberi méltósághoz fűződő jogait megsértő magatartást.

A felperesnek a jövőben ezekhez az emberekhez fűződő kapcsolata hátrányosan változik meg, vezető szerepét, tekintélyét az eset rombolta, életminőségében hátrányos következmény állt be, nevezetesen az, hogy olyan embereknek kell a jövőben utasítást adnia, olyan személyekből kell a munkafegyelmet megkövetelnie akik szem és fültanúi voltak, hogy a felperest munkakörében, társadalmi helyzetében lekicsinylő, lealacsonyító kifejezésekkel illették.

Az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.256/A.§./1/ bekezdésének f/ pontja és /3/ bekezdése alapján - a felek nem kérték tárgyalás tartását - tárgyaláson kívül felülbírálván megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen összességükben értékelve helyes tényállást állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is mindenben helytálló.

Helyesen hivatkozik arra a fellebbezés, hogy a bírói gyakorlat szerint nem vagyoni kár akkor jelentkezik, ha a személyiségi jog megsértése következtében az emberi személyiség testi vagy lelki életminősége hátrányosan megváltozik. Ugyanakkor a nem vagyoni kárpótlás funkciója a kár pótlása, azaz olyan mérvű károsodásnak kell keletkeznie, amely indokolja nem vagyoni kárpótlás megítélését. Ennek körében értékelni kell a jogsértés súlyát, a testi vagy lelki életminőség hátrányos megváltozásának mértékét, illetve jelentősége van a kölcsönös jogsértések tényének is.

Jelen esetben az állapítható meg, hogy részben kölcsönös jogsértések történtek a felek között, ugyan az alperesi jogsértés részben a felperes alkalmazottai, munkatársai előtt zajlott le, ám ezek a munkatársak a felperest már korábban ismerték, személyiségjegyeivel tisztában voltak.

Mindezek együttes értékelésével az ítélet tábla álláspontja szerint a felperest nem érte oly mérvű kár, ami indokolná nem vagyoni kárpótlás megítélését.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78.§./1/ bekezdése köteles a fellebbezési eljárásban pernyertes alperes jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére. A felperes a fellebbezésén 7.000 Ft illetéket lerótt, így - az egyébként tárgyi illetékfeljegyzési jogos - perben az ítélet táblának a feljegyzett fellebbezési illeték viseléséről döntenie nem kellett.

Győr, 2007.évi október hó 11.napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró